

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗
ถ้าสอนเป็นธรรมเราพอใจน้อมรับ

ผู้กำกับ เมื่อเช้านี้เขาถ่ายทอดวิหตุที่สวนแสงธรรม ถ.พุทธมณฑลสาย ๓ ครับ
 ตอนนี่กำลังถ่ายทอด

หลวงตา เช้านี้เธอถ่ายทอดวิหตุที่สถานีกรุงเทพ เทศน์ทางนี้ก็ออกทางโน้นทีเดียว
 เลยหรือ

ผู้กำกับ ครับ อันนี้พิมพ์ไทยเขาลงข่าวสัมภาษณ์หลวงตาแล้วนะครับ แต่เขาเอาลง
 แต่เนื้อหา คือลงย่อๆ ไม่ได้ลงคำต่อคำ แล้วเขามีแถมท้าย พระวิสุทธิโสภณ รองเจ้าคณะ
 จังหวัดนครนายก มาพูดถึงเรื่องหลวงตาด้วยลักษณะสอนหลวงตา

หลวงตา ก็ดีแล้ว มีแต่หลวงตาสอนคน เราบกพร่องอะไรก็มาสอนเราบ้างซิ เรา
 พร้อมเสมอที่จะฟัง อันนี้มีแต่เราสอนคน เราเลยจะตาย สอนคนสอนพระ พระก็เรียกว่าทั่ว
 ประเทศไทย คนก็ทั่วประเทศไทย แล้วยังทั่วโลกอีกที่ออกไปในที่ต่างๆ มีผู้มาสอนเรา เรา
 พอใจเสมอ และไม่รังเกียจเรื่องอรรถเรื่องธรรม ธรรมเป็นหัวใจขององค์ศาสนา ใครถ้าลง
 รังเกียจธรรม ผู้นั้นหมดค่าหมดราคา ยิ่งเลวร้ายกว่ากองมูตรกองคูเสียอีก ธรรมจึงเป็น
 จุดศูนย์กลางของโลก ที่จะได้รับความสงบร่มเย็นต้องมีธรรม ถ้าไม่มีธรรม ความรู้ความ
 ฉลาดสามารถจะมาจากโลกไหนก็ตามในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีความหมาย และเป็นพิน
 เป็นไฟ ความรู้เหล่านั้นจะกลายเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้โลกผู้เรียนผู้ศึกษาผู้นามาปฏิบัติ
 นั้นแหละได้ไม่สงสัย ถ้าธรรมแทรกเข้าตรงไหนๆ จะมีความชุ่มเย็นไปในนั้นๆ
 เพราะฉะนั้นธรรมจึงไม่เป็นที่รังเกียจของโลกแต่ไหนแต่ไรมา ที่ว่ารองเจ้าคณะจังหวัด
 นครนายกพูดทำนองเป็นเชิงสอนเรา ไม่ได้สอนตรงๆ เเธอ

ผู้กำกับ รู้สึกอ่านคร่าวๆ แล้วสอนไม่เป็นธรรม

หลวงตา สอนไม่เป็นธรรมก็แสดงว่า ผู้สอนไม่เป็นธรรม ก็มีเท่านั้น ถ้าสอนเป็น
 ธรรมผู้สอนก็เป็นธรรม ดังพระพุทธเจ้าสอนโลกท่านสอนเป็นธรรม เพราะท่านเป็นธรรม
 พระสาวกอรหัตตอรหันต์ทั้งหลายท่านสอนด้วยความเป็นธรรม เพราะท่านเป็นธรรม ใคร
 สอนก็ตามถ้าเป็นธรรมเราพอใจทั้งนั้น เด็กสอนก็พอใจ เพราะธรรมเหนือเด็ก ธรรมอยู่ที่
 ไหนเหนือหมดๆ เราพอใจน้อมรับ จะมาสอนเราๆ พอใจ เพราะมีแต่เราสอนโลก เรียกว่า
 สอนโลกได้แล้วทุกวันนี้ คือสอนออกทางอินเทอร์เน็ตทั่วประเทศไทย ดีซิผู้ใดที่จะมาสอน

เราๆ พอใจเสมอ เราบกพร่องตรงไหนๆ เราพอใจน้อมรับ และเทิดทูนผู้มาสอนอีกด้วยนะ ไม่ได้ถือผู้มาสอนเป็นข้าศึก เราน้อมรับทันที เรียกว่าเป็นกตัญญูกตเวทิตันทีในหัวใจเรา ที่สอนไม่เป็นธรรม สอนแบบมาทำลายอย่างนี้ สอนใครๆ ก็ไม่ยอมรับ สอนเด็กๆ ก็ไม่รับ อย่างไรก็ตามแต่ผู้ใหญ่เลยถ้าสอนไม่เป็นธรรม ถ้าเป็นธรรมรับกันทั้งนั้น เพราะธรรมไปที่ไหน เหนือไปหมด ชุ่มเย็นไปหมด แล้วเขาสอนเราเขาสอนยังงี้

ผู้กำกับ ขออนุญาตอ่านถวายทั้งหมดดีไหมครับ

หลวงตา เอา แล้วสอนเราสอนว่ายังงี้ เราสอนคนใครๆ ก็ทราบแล้ว ที่นี้ที่ว่า พระองค์นี้มาสอนเราสอนว่ายังงี้เราอยากฟังเหลือเกิน เอ้าว่ามา

ผู้กำกับ หลวงตาเปิดใจเรื่องสงฆ์แตกจะสงบได้ต้องด้วยธรรมเท่านั้น ด้านแกนนำ พระบ้านวอนหลวงตาให้อโหสิกรรม จี้คนต้นเหตุต้องออกมาปรับผิดชอบ

ความร้าวฉานในหมู่สงฆ์จากกรณี ดร.วิษณุ เครืองาม รองนายกฯ ลงนามในประกาศแต่งตั้งให้สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช เริ่มมีแนวโน้มว่าจะจบลงได้ด้วยดี ทั้งนี้สืบเนื่องจากพระธรรมวิสุทธิมงคล หรือหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี ได้เปิดให้คณะผู้สื่อข่าวได้เข้าสัมภาษณ์อย่างเปิดเผย ณ กุฏิหลวงตาภายในสวนแสงธรรม ถ.พุทธมณฑลสาย ๓ เมื่อช่วงค่ำของวันที่ ๒ ก.ค. ว่า เหตุที่พระภิกษุสายวัดป่าได้ออกมาเคลื่อนไหวหลายครั้ง จนเกิดความเข้าใจผิดว่าพระป่าออกมาก่อความไม่สงบ และสร้างความสับสนให้กับสังคมนั้น ที่จริงแล้วพระวัดป่าท่านเอาหลักธรรมหลักวินัยมาชำระสะสางสิ่งที่ผิดให้ถูกต้องดีงาม ท่านไม่ได้ออกมาเพื่อเป็นข้าศึกกับใคร พระศาสนาของเราเวลานี้เหมือนต้นไม้ที่เต็มไปด้วยกาฝาก ต้นไหนมีกาฝากมากไม่ช้าต้นนั้นก็ตาย เรื่องที่เกิดขึ้นหากพระเราเอาธรรมเอาวินัยมาพูดกันแล้วจะไม่มีปัญหา ถ้าไม่มีธรรมไม่มีวินัยก็ต้องขาดสะบั้นกันไปในที่สุด ความขัดแย้งจะจบลงได้ ต้องเอาธรรมเอาวินัยมาเป็นกฎเกณฑ์ มาเป็นจุดศูนย์กลางก็จะลงกันได้ง่าย อย่าเอาเรื่องกิเลสตัณหามาสู้กันจะพากันล่มจมไปทั้งหมด เพราะธรรมวินัยก็เรียนมาด้วยกัน เรียนมาเท่าๆ กัน ไม่มีใครที่เรียนมากกว่ากัน ที่มันยังไม่จบก็เพราะไม่ยอมฟังเสียงธรรม จึงต้องมาทะเลาะกันด้วยเหตุนี้

"พระป่าท่านปฏิบัติของท่านอยู่ในป่า ท่านปฏิบัติถูกต้องตามธรรมตามวินัยตามคำตรัสขององค์พระศาสดา และตามที่พระอุปัชฌาย์ท่านสวดอุทิศดีในวันบวช เมื่อบวชแล้วให้ไปบำเพ็ญสมณธรรมอยู่ตามป่า ในเขา หรือตามเงื้อมผา เพื่อความหลุดพ้นจากกิเลสตัณหา ได้มรรคได้ผล แต่ที่ท่านต้องออกมาก็เพื่อความถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัย ที่มี

เรื่องกันนี้ไม่ได้อ้างธรรมอ้างวินัยกันเลย อ้างแต่เรื่องปลอมๆ กันทั้งนั้น ยกเรื่องปลอมมาว่าเป็นเรื่องจริง” หลวงตามหาบัวกล่าว และว่า ที่เรียนกันมาทำไมไม่ยกนำมาปฏิบัติ ถ้านำมาปฏิบัติกันจริงๆ แล้วจะมีศาสนาที่ไหนจะเลิศเลอกว่าศาสนาของเรา พระพุทธเจ้าท่านทรงตรัสชอบแล้ว ขอให้นำมาปฏิบัติกันเถิด

คำถามที่ว่า ที่มีการออกข่าวทางสื่อต่างๆ ว่า ทางรัฐบาลได้ทำถูกต้องดีแล้วนั้น หลวงตามหาบัว ตอบว่า ถ้าถูกต้องแล้วพระป่าท่านจะออกมาคัดค้านทำไม อย่าเอาอำนาจรัฐมาอวดแบ่งในทางพระ ไม่มีใครเก่งเกินกว่าพระธรรมพระวินัย เรื่องกิเลสตัณหาจะมายิ่งใหญ่กว่าจอมศาสดาไม่ได้ ถ้าพระเราทำตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าแล้วจะมีเรื่องอะไร ที่แตกกันอยู่เวลานี้ก็เพราะไปยอมรับเอาความสกปรกของพวกมัน แล้วจึงจะมากวาดต้อนคนที่ไม่รู้โอ้ไหนโอ้เหนมาเป็นเครื่องมือเพื่อจะทำลายทั้งชาติทั้งศาสนา

ส่วนคำถามที่ว่า การคัดค้านจะมีเป้าหมายสิ้นสุดลงเมื่อใด หลวงตามหาบัว ตอบว่า ที่เขากำลังเอาไฟเผาโลกอยู่เวลานี้มีเป้าหมายหรือไม่ ส่วนเราจะมียุทธศาสตร์หรือไม่ก็รู้กันเอง แต่ถ้ายังเอาอำนาจบาตรหลวงมาบีบบังคับกันถึงอย่างไรก็ไม่สงบ ความสงบนั้นจะสงบลงได้ก็ต้องด้วยธรรม

ด้านพระวิสุทธิโสภณ รองเจ้าคณะจังหวัดนครนายก และรองประธานที่ปรึกษา ม.วิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กล่าวว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวัดบวร พระวัดป่าไม่เสีย และพระวัดบ้านก็ไม่เสีย แต่พระพุทธศาสนาเสียหายมาก ถ้าเป็นแนวทางของอาตมาแล้วจะไม่ทำเช่นนี้เป็นอันขาด ความเป็นพระควรระลึกอยู่เสมอว่า สมณานนฺจ ทสฺสนํ เอตมฺมุจฺจลฺมุตฺตมํ การเห็นสมณะเป็นมงคลสูงสุด แต่ภาพที่ออกมากลับไม่เป็นอย่างนี้ยอมรับว่าเรื่องนี้น่ารำคาญมาก ถ้ายังไม่มีมาตรการจรรยาบรรณจะยุติปัญหาไม่ได้ ส่วนผู้ที่ต้องรับบาปก็คงไม่พ้นสมเด็จพระพุฒาจารย์ อาตมาไม่ได้ลบหลู่ดูหมิ่นหลวงตา เพราะหลวงตาท่านเป็นที่เคารพนับถือของหมู่สงฆ์ เป็นครูบาอาจารย์ใหญ่ หรือจะเรียกว่าหลวงตาเป็นปูชนียมหาเถระก็ได้ อยากจะให้หลวงตาได้ใช้หลักการให้อภัยทาน หรือให้อโหสิกรรมกับเรื่องที่เกิดขึ้น หลวงตาควรจะช่วยให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะสงฆ์ ซึ่งหากทำได้ความสงบก็จะเกิดขึ้นโดยพลัน เมื่อเหตุมันเกิดจากที่ไหนก็ควรจะไปแก้กันที่ต้นเหตุ ใครที่ทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้นก็ควรออกมารับผิดชอบแก้ไขเหตุให้แก่คณะสงฆ์

"อาตมาได้รับประสานจากเจ้าคณะพระสังฆาธิการจำนวนมากว่า จะพากันออกมาให้กำลังใจเจ้าพระคุณสมเด็จพระสังฆราชที่วัดสระเกศ แต่ท่านก็ห้ามไว้ ท่านบอกว่าท่านชอบใจ ท่านเชื่อว่าไม่ได้ทำผิดพระวินัย ถือว่าทำถูกต้องแล้ว ซึ่งท่านจะอดทนต่อไปอย่างที่สุด ถ้า

ออกมาแล้วก็ยุติปัญหาไม่ได้ และถ้าหัวแถวออกมาพวกกระเบื้องวานรก็จะพากันตามออกมาด้วย แล้วจะห้ามกันไม่อยู่ ” พระวิสุทธิโสภณ กล่าว มีเนื้อหาสาระแค่นี้ครับ

หลวงตา ที่ว่าเราควรให้อภัย เราให้อภัยมาตลอด เรื่องราวเกิดขึ้นโดยลำดับ ๆ ก็พระป่าออกมาระงับ สงบลงไปเป็นชั้นเป็นตอน เอาหลักธรรมหลักวินัยมาให้อภัย คือสงบแล้วก็ไม่ถือสีถือสาหรือว่าพวกนี้ผิดก็ไม่ว่า เอาธรรมไปเป็นความสงบที่เรียกว่าให้อภัยอยู่แล้ว พอสงบแล้วทางนี้ก็ไม่ได้ถือสีถือสา ไม่เอาโทษเอากรรมฝ่ายผิด ทางนั้นสงบเพราะเหตุผลของทางนี้เหนือกว่า ได้แก่ธรรมแก้วินัยมาเป็นเครื่องยืนยัน ทางนั้นก็สงบไป ทางนี้ก็ให้อภัยแล้วไม่ถือสีถือสา ไม่ถือโทษถือกรรม ถ้าธรรมดาก็ต้องย้อนไปหาผู้ที่ทำผิด ทำผิดอะไร เพราะเหตุใดจึงมาทำผิดต่อคณะสงฆ์ ต่อพุทธศาสนาอย่างนี้ ก็ไม่แท้เกินไปให้อภัยมาโดยลำดับ ๆ มาจนกระทั่งปานนี้ แล้วจะให้อภัยแบบไหนอีกกว่ามาซี ก็มีเท่านั้นแล้วเรื่องให้อภัย

ให้อภัยมาโดยลำดับ ทางนี้ไม่เคยถือสาเลยนะ เรื่องราวเกิดมาก็ครั้งก็หน ทางนี้ระงับลงด้วยหลักธรรมหลักวินัย ออกมาจากพระป่า พระป่าก็คือท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ในป่าในเขา เห็นว่ามันขัดมันข้อง จะเป็นการทำลายศาสนาซึ่งเป็นส่วนรวมส่วนใหญ่ของหัวใจประชาชนชาวพุทธเรา ท่านก็ออกมาระงับด้วยหลักธรรมหลักวินัย เรื่องก็ค่อยสงบไปแล้วขึ้นเรื่องนี้ สงบไปเรื่องนี้ ขึ้นเรื่องนั้น ท่านก็ให้อภัยตลอดมา แล้วจะให้ท่านให้อภัยอะไรอีก

ผู้กำกับ ท่านบอกว่า หลวงตาควรจะช่วยให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะสงฆ์ ซึ่งถ้าหากทำได้ ความสงบก็จะเกิดขึ้นโดยพลัน

หลวงตา เราต้องการความสามัคคีอยู่แล้ว ธรรมะเป็นธรรมสามัคคี ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ใช่ธรรมแตกร้าง สิ่งที่มาทำให้แตกร้างไม่ใช่ธรรม ท่านก็ระงับลงด้วยธรรมด้วยความสามัคคี ให้ถือหลักธรรมหลักวินัยเป็นจุดศูนย์กลาง รวมตัวเข้ามาที่นั่นแล้วจะสงบลง เป็นความสามัคคีไปในตัวเสร็จ ก็มีเท่านั้นเอง แล้วมีอะไรอีก

ผู้กำกับ เมื่อเหตุเกิดขึ้นจากที่ไหน ก็ควรจะไปแก้กันที่ต้นเหตุ ใครที่ทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้น ก็ควรออกมารับผิดแก้ไขเหตุให้แก่คณะสงฆ์

หลวงตา ก็มันไม่ออกมาละซีมันถึงได้เกิดเหตุอยู่เดี๋ยวนี้ละ มันก่อแต่เรื่องความผิดมาตลอด มันไม่ยอมรับนั้นซีมันถึงได้เกิดเหตุอยู่เรื่อย

ผู้กำกับ เขาไม่เอากระจกส่องดูตัวเขาเองครับ เขามามองทางด้านพระป่า

หลวงตา นั่นแล้ว เราจึงให้สองละซีเตี้ยวนี่ เข้าใจไหม เอาละพอเท่านั้น มีแต่เรื่องซี หมูซีหมา เอ๊ย รำคาญ

ผู้กำกับ อันนี้เรื่องทองคำครับ ทองคำส่วนที่เกิน ๑๐ ตันหลังจากมอบคลังหลวงไป เรียบร้อยแล้ว ทองคำเกินไป ๓๑๒ กิโลกรัม ทองคำที่ได้รับเพิ่มเติมเข้ามาอีก ๒๑๕ กิโลกรัม รวมแล้วเป็น ๕๒๗ กิโลกรัม ยังขาดอยู่อีก ๔๗๒ กิโลกรัมจะครบจำนวน ๑๑ ตัน

หลวงตา ยังขาดอยู่อีก ๔๗๒ กิโลกรัมจะครบหนึ่งตัน คือหนึ่งตันนี้เป็นทองคำที่ได้ จากจำนวนที่มีอยู่ในคลังหลวง คือวันนั้นที่เราไปมอบทองคำดอลลาร์ในคลังหลวง หัวหน้าคลังหลวงนั้นนิมนต์เราเข้าไปดูทองคำ ก็คงมีความหวังว่าทองคำที่มามอบครั้งนี้ไม่ใช่ น้อยๆ ตั้งพันกิโลกว่า ดอลลาร์ก็เป็นล้านๆ ขึ้นไป ท่านเหล่านั้นคงจะมีความหวัง จึงอยู่ๆ ก็มานิมนต์เราเข้าไปดูทองคำในคลังหลวง ไปดูแล้วเราก็ดูอย่างพิถีพิถันละเอียดลออทุกแง่มุม แล้วถามว่าทองคำในประเทศไทยเราที่แยกออกไปเพื่อรับประกันชาติไทยของเรา นั้นมีที่ไหนบ้าง นี้เราถามนะ

เพราะเราแน่ใจว่าต้องมีทองคำออกไปเป็นเครื่องประกันตัวแห่งชาติไทยของเราใน ประเทศนั้นๆ ที่มีการซื้อขายแลกเปลี่ยน หรือติดหนี้ติดสินกัน ต้องเอาทองคำเป็นเครื่องประกันตัว เราก็จึงถามว่า ทองคำที่ออกไปเป็นเครื่องประกันตัวในประเทศนั้นๆ มีหรือไม่ เขาบอกว่ามี นั่น ตอบทันที แล้วมีประเทศไหนมีเท่าไร ประเทศนั้นมีเท่านั้นๆ ย้อนเข้ามาหาประเทศไทยของเรา รู้สึกว่าทองคำมีน้อยมาก แล้วยังคืออีกด้วยไม่ได้คู่ สมมุติว่าเจ็ดตัน ไม่ใช่แปดตัน หรือว่าเก้าตันไปเสียไม่ใช่สิบตัน ก็บกพร่องตรงนี้ เราก็แบกความหนักหัวอกออกมา จึงได้มาประกาศพี่น้องทั้งหลาย ให้พยายามหาทอง แล้วเราได้กำหนดว่าให้ได้สิบตัน แล้วก็สิบตันจริงๆ ที่นี้ที่นี้เรายังไม่พูด พออันนี้ครบสิบตันแล้วจึงได้พูดถึงเรื่องดี แล้วแต่อัธยาศัยของศรัทธาญาติโยม เราไม่บอกไม่กล่าวไม่ชูไม่เชิญ ไม่บังคับบัญชาอะไร ทั้งนั้น ไม่อยู่ในโครงการที่ควรเด็ดก็เด็ด ควรอ่อนก็อ่อนอยู่ธรรมดา อย่างมากก็มีแต่เพียงว่าออกด้ออันเอาเท่านั้นแหละทองคำจำนวนหนึ่งตันนี้

อันนี้ทองคำก็ได้มาแล้วเวลานี้ตั้ง ๕๒๗ กิโลกรัม ยังขาดอยู่ ๔๗๒ กิโลกรัมจะครบหนึ่งตัน พอครบนี้แล้วจะกลายเป็นเราได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวงคราวนี้ ๑๑ ตัน ยังขาดอยู่เพียงเล็กน้อย อันนี้แล้วแต่บรรดาพี่น้องทั้งหลายจะหามา ด้วยเห็นความสำคัญของคลังหลวงของเราซึ่งเป็นหัวใจของชาติ เราไม่ว่าอะไรแหละ ตามอัธยาศัย นี้ก็ออกแล้วทางวิทยุ

ผู้กำกับ ขอประทานกราบเรียนพูดได้ชัดเจน เดี่ยวเขาจะหาว่าหลวงตาเรียไร อันนี้หลวงตาบอกกล่าวเฉยๆ

หลวงตา บอกกล่าว อันนี้เราไม่ได้เรียไร เราบอกกล่าวธรรมดา เรียไรนั้นเราก้ไม่ได้เรียไร ใครจะพูดว่าเราเรียไรผิดทั้งเพ หลักธรรมหลักวินัยเราเรียนมาแล้ว นีที่ได้ออกอยู่ทุกวันนี้ อันนี้แล้วแต่บรรดาพี่น้องทั้งหลายจะหามา ด้วยความเห็นความสำคัญของคลังหลวงของเราซึ่งเป็นหัวใจของชาติ เราไม่ว่าอะไรแหละตามอัธยาศัย จึงได้มาเท่านั้นแล้ว ก้มีเท่านั้นเรื่องราวนะ หมดปัญหาแล้ว นีก็เป็นการพูดแล้ว ออกแล้วออกทางวิทย์

ผู้กำกับ ขอประทานกราบเรียน ต้องพูดให้ชัดเจน เดี่ยวเขาหาว่าหลวงตาเรียไร อันนี้หลวงตาบอกกล่าวเฉย ๆ

หลวงตา บอกกล่าว อันนี้เราไม่ได้เรียไร เราบอกกล่าวเป็นธรรมดา เรียไรนั้นเราก้ยังไม่ได้เรียไร ใครจะพูดว่าเราเรียไรผิดทั้งเพ หลักธรรมหลักวินัยเราเรียนมาแล้ว การเรียไร ๑) ถ้าเรียไรเพื่อตัวเองปรับอบัติเป็นโทษ ๒) เรียไรเพื่อส่วนรวมไม่เป็นโทษ ข้อที่ ๓) เราไม่ได้เรียไร เราอยู่ในข้อที่ ๓) เมืองไทยของเราจะลุ่มจมกันทั้งประเทศ เราวิตกวิจารณ์จนกระทั่งกระเทือนไปหมดในหัวใจของเรา จึงได้ร้องโก๊ก โถ เมืองไทยนี้จะลุ่มจะจมในคราวนี้เชียวหรือ ปู ย่า ตา ยาย พาถ่อพาพายเป็นเมืองไทยมานานแสนนาน ก้มาด้วยความสงบร่มเย็นสมบุดณ์พูนผลทุกอย่าง แล้วจะพากันลุ่มจมในจำนวนคนตั้ง ๖๒ ล้านคนในคราวนี้ละหรือ

เอ้าจะช่วย นีฟังซิเราจะช่วย เอ้าพี่น้องทั้งหลายต่างคนต่างเป็นเจ้าของของสมบัติของชาติด้วย เป็นเจ้าของของชาติไทยเราด้วย ให้ต่างคนต่างพินขึ้นมา ใครมีมากมีน้อยตามแต่ศรัทธาของใครของเราที่จะหนุนเมืองไทยของเรา ซึ่งกำลังจะลุ่มจมอยู่นี้ให้พินฟูขึ้นมาอย่างน้อยพอหายใจได้ นีเป็นคำพูดของเราที่พูดต่อส่วนรวมของคนทั่วประเทศไทย จะว่าเราเรียไรใคร เออมายันซิ เราประกาศก้องทั่วประเทศไทยในนามผู้เป็นเจ้าของของชาติไทยด้วยกันจะลุ่มจมไปด้วยกัน ให้พินตัวขึ้นมาสู่ความเป็นปรกติดีงาม เรียกว่าอันนี้เราก้ไม่ได้เรียไร คำนี้ท่านทั้งหลายว่าเราเรียไรไหม เราไม่ได้เรียไร

ที่เขาไปฟ้องร้องว่าเราเรียไรผิดกฎหมาย ผิดข้อไหนกฎหมาย พระวินัยไม่มีผิดข้อไหน เราเดินตามพระวินัย เราพูดตรง ๆ อย่างนี้ ข้อที่หนึ่งก็พูดแล้วว่า ถ้าเรียไรเพื่อตัวเองปรับอบัติ นีพระวินัยเราก้เรียนมาอย่างนี้ ข้อที่สอง ถ้าเรียไรเพื่อส่วนรวมแล้วไม่เป็นโทษ ข้อที่สามนี้เราก้ไม่ได้เรียไร ประกาศก้องให้พี่น้องชาวไทยซึ่งมีสิทธิรักษาสมบัติแห่งชาติไทยของตนให้รู้เนื้อรู้ตัวและต่างคนต่างช่วยเหลือกัน เพียงบอกว่าเราจะป็นหัวหน้าเท่านั้นเอง แล้วเรียไรที่ตรงไหนฟังซินะ แล้วก็ไปฟ้องว่าเราเรียไร คำว่าเรียไรเรียไรที่ตรงไหน ผิดกฎหมายข้อไหน ผิดพระวินัยข้อไหนก็ไม่มีผิด ถ้าอย่างนั้นผู้ที่หาเรื่องใส่เรานี้ก็ผิดทั้งเพ

มีเท่านั้น ที่จะฟ้องร้องเรา ผิดกฎหมายอย่างไร อายงอาญา กฎหมายที่ไหนเราก็ไม่รู้
 แหะ เราไม่ได้เรียนกฎหมาย แต่หลักธรรมวินัยละเอียดกว่ากฎหมาย เข้าใจไหม ดังที่เรา
 บรรยายมานี้ เราเดินตามหลักธรรมหลักวินัย ให้ท่านทั้งหลายทราบเสีย เรื่องราวก็มีเท่านั้น
 หหมดแล้วนะ(ครับผม) หหมดเท่านั้นก็เอาละ พี่น้องทั้งหลายได้มาได้ยินได้ฟังหมดแล้วก็เอา
 ละนะ ที่นี้จะให้ศิลาให้พร

ที่เราให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ที่สวนแสงธรรมวันที่ ๒ ก.ค. เขาถอดเทปแล้ว แล้วก็
 ออกอากาศทางวิทยุด้วย ออกทางอินเทอร์เน็ตด้วย เรียกว่าทั่วโลก เขาจะได้ทราบเรื่องราว
 ของพระป่าพระบ้านได้ดีละ เราเปิดเผยออกหมด พระป่าเป็นอย่างไร ฟาดมาตั้งแต่
 พระพุทธเจ้าลำดับลำดับมา ส่วนพระบ้านเราก็พูดบ้างไม่มากนัก เพราะเคลื่อนอยู่แล้วอันนี้
 ไม่อดไม่อยาก เขาไม่สงสัยกัน พระป่าเขาสงสัย จึงเปิดพระป่าออกให้เต็มเหนี่ยวตาม
 หลักเกณฑ์ในตำรับตำราที่แสดงไว้ ที่ไปกรุงเทพฯคราวนี้ได้สาระสำคัญก็กันชนนี้แหละ กันชน
 ที่พวกนักข่าวมาถามเรา ออกหมดแหละ ทางวิทยุก็ออก ทางอินเทอร์เน็ต ออกหมดเลย
 เขาถอดจากนั้นเราก็ให้เขาออกเลย

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th